



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 25/2020
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Раденко М. Главоњић и Зорица Марковић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, одлучујући о захтеву надлежног суда за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Чачку за поступање у предмету Основног суда у Ивањици Прр 41/2019.

Образложење

Основни суд у Ивањици је, уз допис од 16.01.2020. године, Врховном касационом суду доставио предмет Прр 41/2019, са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у горе наведеном предмету, у смислу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, јер из чињеничних навода тужбе произлази да тужилац потражује накнаду имовинске штете од Републике Србије, Основног суда у Ивањици, због поступања Основног суда у Ивањици у извршном предмету И 303/2009, чијим је поступањем, према наводима тужбе, тужили проузрокована штета.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...87/18), прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Из стања у предмету Основног суда у Ивањици Прр 41/2019, види се да је тужила том суду поднела, дана 07.02.2019. године, тужбу против Републике Србије, ради накнаде имовинске штете и да је тужбеним захтевом тражила да суд тужену Републику Србију обавезе да јој, по основу накнаде имовинске штете

изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку Основног суда у Ивањици И 303/2009, исплати износе за које је одређено принудно извршење решењем о извршењу Општинског суда у Гучи И 303/2009 од 19.11.2009. године. Уз тужбу је приложено правноснажно решење Основног суда у Ивањици Р4и 216/18 од 06.09.2018. године, којим је усвојен приговор подносиоца АА, овде тужиље и утврђено да је у предмету Основног суда у Ивањици И 303/2009, повређено право подносиоца приговора на суђење у разумном року гарантовано чланом 32. став 1. Устава Републике Србије и наложено судији ББ да у року од 15 дана предузме мере да се у предмету редовно поступа у складу са одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу, те да се поступак оконча у најкраћем могућем року, а председник суда обавештава о предузетим радњама, сваких месец дана, почев од 06.09.2018. године.

Пошто из горе изложеног следи да тужиља накнаду имовинске штете од Републике Србије тражи јер јој је поступањем Основног суда у Ивањици повређено право на суђење у разумном року, те како је тужба поднета Основном суду у Ивањици, Врховни касациони суд налази да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантовано чланом 32. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС" бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода ("Службени лист Србије и Црне Горе"-Међународни уговори бр. 9/03 од 26.12.2003. године и "Службени гласник РС" –Међународни уговори бр. 10/15) од 11.05.2015. године).

На основу наведеног, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци овог решења донео у смислу одредбе члана 62. став 7. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић